

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci žalobkyně: **H. Ř.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28.1.2009, č. j. „X“

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28.1.2009, č. j. „X“ se pro nezákonnost z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II.**
- III. Žalobkyni se právo na náhradu nákladů n e p ř i z n á v á a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 28.1.2009, č. j. „X“ (dále jen „žalované rozhodnutí“) podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) byl žalobkyni odňat částečný invalidní důchod s odůvodněním, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činila 15 %.

Žalobkyně podala včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve které se domáhala jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu žalovanou s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobce a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal obě žalovaná rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobkyně včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně vycházela z lékařské dokumentace zahrnující hlavně posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Pardubicích ze dne 15.1.2009.

Z uvedených podkladů vyplynul závěr, podle kterého konečná procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činí 15 %.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu výdělečné činnosti žalobkyně včetně posouzení schopnosti této činnosti za zcela mimořádných podmínek, případně posouzení zdravotního postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.

Proto za tímto účelem provedl krajský soud důkazy, a to posudky: PK MPSV v Hradci Králové ze dne 30.4.2009, č.j. 2009/563-HK, dále PK MPSV v Praze ze dne 8.7.2009, č.j. 2009/2365-PH, dále PK MPSV v Brně ze dne 23.10.2009, č.j. 2009/2180-BR, a konečně posudkem PK MPSV v Ostravě ze dne 15.6.2010, č.j. 2010/568-OS. Ze všech uvedených posudků vyplývá určitá nejednotnost při určení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, když podle posudku PK MPSV v Hradci Králové tato míra činí 15 %, podle PK MPSV v Praze tato míra činí 40 %, podle PK MPSV v Brně činí tato míra 25 % a podle PK MPSV v Ostravě činí 20 %. Krajský soud jako nejpřesvědčivějšímu posudku přihlédl k posudku PK MPSV v Praze, a to z následujících důvodů: Jak ostatně vyplývá i ze závěrů posudku PK MPSV v Ostravě nelze v posudku PK MPSV v Hradci Králové souhlasit s hodnocením dle položky 11.1., když šlo sice jen lehkou ustálenou formu glaukomu, funkce obou očí však byly omezeny i když jen lehce. Rovněž posudek PK MPSV obsahuje nesprávné zhodnocení dle položky 11.2. písmeno a), když podle názoru PK MPSV v Ostravě nelze souhlasit s tvrzením této komise, že částečně poškozena byla jen funkce levého oka. Centrální vizus byl lehce postižen oboustranně, vpravo dokonce více než vlevo a zorné pole bylo taktéž

lehce omezeno oboustranně. Rovněž nelze souhlasit ani s tím, že poškozená zraková funkce pravého oka byla důsledkem proběhlé chorioretinopatie a ne jako projev onemocnění zeleným zákalem. V očním nálezu MUDr. N. ze dne 1.10.2008 je totiž uvedeno, že posuzovaná byla léčena nejprve pro glaukom u MUDr. A., kde vnitrooční tlak byl 45/32 t. r. r. a teprve až za hospitalizace v březnu 2007 byla zjištěna retinopatie pravého oka. Postižení zrakových funkcí obou očí je podmíněno oběma nemocemi. Uvedený závěr PK MPSV v Ostravě tak svědčí o tom, že k posudku PK MPSV v Brně a v Hradci Králové nebylo možné přihlédnout. Krajský soud však nesouhlasil se závěrem PK MPSV v Ostravě, jenž se týká zhodnocení posudku PK MPSV v Praze, a to z následujících důvodů: PK MPSV v Ostravě ve svém posudku tvrdí, že „pražská PK nadhodnotila údajnou progresi omezení zorného pole oboustranně (neměla k dispozici oční nález MUDr. A. ze 7.10.2009, který neprokázal) a nález MUDr. A. ze dne 8.12.2009 neprokázal progresi na OCT ani na perimetru. PK MPSV v Ostravě tedy vytknula posudkové komisi v Praze, že nevycházela z lékařských zpráv ze dne 7.10.2009 a z 8.12.2009, avšak přehlédla, že tyto lékařské zprávy byly vyhotoveny po dni vydání žalovaného rozhodnutí, a nelze k nim přihlédnout, neboť při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002, soudní řád správní – s. ř. s.). Proto soud v části posudku PK MPSV v Ostravě týkajícího se určení míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné nemohl k němu přihlédnout, když naopak přihlédl k uvedeným závěrům týkajícím se zhodnocení předchozích posudků PK MPSV v Brně, PK MPSV v Hradci Králové, když naopak krajský soud z výše uvedených důvodů nemohl přihlédnout k části tohoto posudku týkajícího se zhodnocení postupu PK MPSV v Praze. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že se nepodařilo vyvrátit závěry PK MPSV v Praze, které považoval krajský soud za dostatečně přesvědčivé, a když jsou mezi posudky určité nesrovnalosti (viz. posudek PK MPSV v Ostravě), tak se přiklonil k nejpriznivějšímu posudku ve prospěch žalobkyně, když postupoval podle zásady in dubio pro mitius. Navíc, jak soud již výše uvedl, bylo možné přihlédnout pouze k posudku PK MPSV v Praze, když naopak k ostatním posudkům krajský soud přihlédnout nemohl (argumentace viz. výše). Krajský soud tedy z posudku PK MPSV v Praze zjistil a vzal za prokázané, že konečná procentní míra poklesu soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činila 40 %, když tato procentní míra schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla hodnocena podle kapitoly VII. odd. A, položka 11.2. písmeno b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/95, přičemž z uvedeného posudku vyplývá, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí byla žalobkyně částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb.

Podle § 44 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %, nebo jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se důchod odejme jen v případě, že nárok na důchod či na jeho výplatu zanikl.

Protože nárok na částečný invalidní důchod žalobkyně nezankl a bylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí (právo na výplatu tohoto důchodu), nezbylo soudu, než zrušit žalované rozhodnutí pro nezákonnost (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1,2 s. ř. s., když neúspěšná žalovaná neměla právo na náhradu nákladů řízení a úspěšná žalobkyně se práva na náhradu nákladů řízení vzdala.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá **právní moci dnem doručení** účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná **kasační stížnost** k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve **lhůtě dvou týdnů** po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s., a contrario).

V Pardubicích dne 15. září 2010

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Monika Marelová